

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. maj 2018
(OR. en)

9058/18

**Interinstitutionel sag:
2016/0361 (COD)**

**EF 138
ECOFIN 434
CODEC 814**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	delegationerne
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet - <i>Kompromistekst fra formandskabet</i>

Hermed følger til delegationerne formandskabets kompromistekst om ovennævnte forslag, som skal forelægges for Rådet den 25. maj 2018.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) offentliggjorde den 9. november 2015 term sheet for den samlede tabsabsorberingskapacitet (Total Loss-absorbing Capacity, TLAC) ("TLAC-standarden"), der blev godkendt af G-20 i november 2015. Formålet med TLAC-standarden er at sikre, at globale systemisk vigtige banker ("G-SIB'er"), kaldet globale systemisk vigtige institutter ("G-SII'er") i EU-regelsættet, har en tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet for at hjælpe med at sikre, at kritiske funktioner ved og umiddelbart efter en afvikling kan videreføres uden skatteydernes midler (offentlige midler) eller uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. I sin meddelelse af 24. november 2015³ forpligtede Kommissionen sig til at fremsætte et lovgivningsforslag inden udgangen af 2016, således at TLAC-standarden kunne gennemføres inden den internationalt fastsatte frist i 2019.
- (2) Ved gennemførelsen af TLAC-standarden i Unionen skal der tages hensyn til det eksisterende institutspecifikke minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ("MREL-kravet"), der finder anvendelse på alle institutter i Unionen som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁴. Da TLAC og MREL-kravet har samme mål om at sikre, at institutter i Unionen har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, bør de to krav være komplementære elementer i et fælles regelsæt.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Hen imod fuldførelsen af bankunionen", 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

I praksis foreslog Kommissionen, at det harmoniserede minimumsniveau for TLAC-standarden for G-SII'er ("TLAC-minimumskravet") bør indføres i Unionen gennem ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013⁵, og det institutspecifikke tillæg for G-SII'er og det institutspecifikke krav til ikke-G-SII'er, der benævnes minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, bør indføres gennem målrettede ændringer af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014⁶. De relevante bestemmelser i denne forordning om institutters tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet bør anvendes sammen med bestemmelserne i ovennævnte retsakter og i direktiv 2013/36/EU⁷ på en ensartet måde.

- (3) Det forhold, at der ikke er nogen harmoniserede regler i de medlemsstater, som deltager i den fælles afviklingsmekanisme (SRM), om gennemførelsen af TLAC-standard, skaber yderligere omkostninger og retsusikkerhed for institutter og gør det vanskeligere at anvende bail-in-værktøjet for grænseoverskridende institutter. Det forhold, at der ikke er nogen harmoniserede EU-regler, fordrejer ligeledes konkurrencen på det indre marked, da institutternes omkostninger ved at opfylde de eksisterende krav og TLAC-standard kan være meget forskellige i de deltagende medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at fjerne disse hindringer for det indre markeds funktion og at undgå konkurrencefordrejninger som følge af manglende harmoniserede regler om gennemførelsen af TLAC-standard. Det relevante retsgrundlag for denne forordning bør derfor være artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) som fortolket i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (4) SPE-afviklingsstrategien (single point of entry) og MPE-afviklingsstrategien (multiple point of entry) bør fortsat anerkendes i forordning (EU) nr. 806/2014. Ifølge SPE-strategien afvikles blot én koncernenhed (normalt moderselskabet), hvorimod andre koncernenheder (normalt driftsenheder) ikke afvikles, idet deres tab og rekapitaliseringsbehov overføres til den enhed, der skal afvikles. Ifølge MPE-strategien kan mere end én enhed afvikles. Det er vigtigt, at enheder, der skal afvikles ("afviklingsenheder"), dvs. som der kan iværksættes afviklingsforanstaltninger over for, tillige med deres datterselskaber ("afviklingskoncerner") identificeres klart for at kunne anvende den ønskede afviklingsstrategi effektivt. Denne identificering er ligeledes relevant for fastsættelsen af omfanget af anvendelsen af de regler om tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, som finansielle virksomheder skal overholde. Det er derfor nødvendigt at indføre begreberne "afviklingsenhed" og "afviklingskoncern" og at ændre forordning (EU) nr. 806/2014 vedrørende koncernafviklingsplanlægning for at stille et udtrykkeligt krav til Den Fælles Afviklingsinstans ("Afviklingsinstansen") om at identificere afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne i en koncern og grundigt overveje konsekvenserne af en planlagt foranstaltning i koncernen for at sikre en effektiv koncernafvikling.
- (5) Afviklingsinstansen bør sikre, at institutter har en tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet til at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering med minimal indvirkning på den finansielle stabilitet og skatteyderne. Dette bør opnås ved, at institutter opfylder et institutspecifikt minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som fastlagt i forordning (EU) nr. 806/2014.
- (6) Med henblik på at tilpasse de nævnere, der anvendes til at måle institutternes tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, til de nævnere, der anvendes i TLAC-standarden, bør MREL-kravet udtrykkes som en procentdel af målene for det relevante instituts samlede risikoeksponering og gearingsgradens eksponeringsmål.

- (7) Kriterierne for passiver, der kan være omfattet af bail-in, bør tilpasses nøje til de fastsatte kriterier i forordning (EU) nr. 575/2013 for TLAC-minimumskravet i overensstemmelse med de supplerende justeringer og krav, der er indført i nærværende forordning. Visse gældsinstrumenter med en indbygget derivatkomponent såsom visse strukturerede obligationer bør navnlig kunne opfylde MREL-kravet, hvis de har en fast eller stigende hovedstol, som skal tilbagebetales ved udløb, og som er kendt på forhånd, mens kun det yderligere afkast er knyttet til et derivat og afhænger af udviklingen i et referenceaktiv. I lyset af en sådan hovedstol bør disse instrumenter være meget tabsabsorberende og nemt kunne omfattes af bail-in ved afvikling.
- (8) De passiver, som anvendes til at opfylde MREL, omfatter i princippet alle passiver knyttet til almindelige usikrede kreditorer (ikkeefterstillede passiver), medmindre de ikke opfylder specifikke kriterier fastlagt i nærværende forordning. For at forbedre afviklingsmulighederne for institutter gennem en effektiv anvendelse af bail-in-værktøjet bør Afviklingsinstansen være i stand til at kræve, at det selskabsspecifikke krav opfyldes med efterstillede passiver, navnlig når der er klare tegn på, at kreditorer omfattet af bail-in sandsynligvis vil lide tab ved afvikling, der er større end deres potentielle tab ved insolvens. Afviklingsinstansen bør vurdere behovet for at kræve, at institutter opfylder MREL-kravet med efterstillede passiver, når omfanget af forpligtelser, der er udelukket fra anvendelse af bail-in-værktøjet, når en bestemt tærskel inden for en gruppe af passiver, som omfatter MREL-nedskrivningsrelevante passiver. Kravet om at opfylde MREL med efterstillede passiver bør stilles, i det omfang det er nødvendigt for at undgå, at kreditorernes tab ved afvikling er større end de tab, de ville have lidt ved insolvens. Ethvert krav om efterstilling af gældsinstrumenter stillet af Afviklingsinstansen vedrørende MREL bør ikke berøre den mulighed for delvis at opfylde TLAC-minimumskravet med ikkeefterstillede gældsinstrumenter i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, som TLAC-standarden tillader.

For afviklingsenheder under G-SII'er eller de bedste banker med afviklingskoncernaktiver på over 100 mia. EUR og skønsomt, på grundlag af visse kriterier og under hensyntagen til forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen, begrænset adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver og afhængighed af egentlig kernekapital for at opfylde MREL-kravet, bør Afviklingsinstansen være i stand til at kræve, at en del af MREL-kravet svarende til niveauet for tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. artikel 37, stk. 10, og artikel 44, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, opfyldes med efterstillede passiver og kapitalgrundlag, herunder kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, der er omhandlet i direktiv 2013/36/EU. Afviklingsmyndighederne bør efter anmodning fra en afviklingsenhed kunne reducere dette krav indtil en grænse svarende til den del af en reduktion, der er mulig i henhold til artikel 72b, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 i forbindelse med det TLAC-minimumskrav, der er fastsat i nævnte forordning.

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kan beføjelsen til at kræve, at MREL-kravet opfyldes med efterstillede passiver, udøves af Afviklingsinstansen, for så vidt det samlede krav om efterstilling i form af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passivposter på grund af institutters forpligtelse til at opfylde TLAC og MREL og, hvis det er relevant, det kombinerede kapitalbufferkrav i henhold til direktiv 2013/36/EU ikke overstiger niveauet for tabsabsorbering og rekapitalisering, jf. artikel 27, stk. 7, i forordning (EU) nr. 806/2014, eller den formel, der er baseret på de tilsynsmæssige krav i søjle 1 og 2 og det kombinerede kapitalbufferkrav, alt efter hvad der er højest. (9)

- (9) MREL-kravet bør give institutter mulighed for at absorbere forventede tab ved afvikling eller på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, alt efter hvad der er relevant, og rekapitalisere instituttet efter gennemførelse af foranstaltningerne i afviklingsplanen og afvikling af afviklingskoncernen. Afviklingsinstansen bør på grundlag af den valgte afviklingsstrategi behørigt begrunde det pålagte MREL-niveau og bør hurtigst muligt revidere dette niveau for at afspejle eventuelle ændringer i omfanget af det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Dette beløb bør omfatte det samlede forventede tab ved afvikling, som svarer til instituttets kapitalgrundlagskrav og det rekapitaliseringsbeløb, som giver instituttet mulighed for at opfylde det kapitalgrundlagskrav, som er nødvendigt for at kunne få tilladelse til at fortsætte sine aktiviteter inden for rammerne af den valgte afviklingsstrategi efter afviklingen eller efter udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne. MREL-kravet bør udtrykkes som en procentdel af målene for den samlede risikoeksponering og gearingsgraden, og institutterne bør opfylde begge målniveauer samtidig. Afviklingsinstansen bør ned- eller opjustere rekapitaliseringsbeløbene for at tage hensyn til eventuelle ændringer som følge af de planlagte foranstaltninger i afviklingsplanen. Afviklingsinstansen bør også kunne øge rekapitaliseringsbeløbet for at sikre tilstrækkelig markedstillid til instituttet efter gennemførelsen af de foranstaltninger, der er planlagt i afviklingsplanen. Det markedstillidsbufferniveau, der anmodes om, bør give instituttet mulighed for fortsat at opfylde betingelserne for tilladelse i en passende periode, herunder ved at give instituttet mulighed for at dække omkostningerne forbundet med omstruktureringen af sine aktiviteter efter afvikling, og at bevare en tilstrækkelig markedstillid. Markedstillidsbufferen bør fastsættes ud fra en del af det kombinerede kapitalbufferkrav i henhold til direktiv 2013/36/EU. Afviklingsinstansen bør nedjustere markedstillidsbufferens niveau, hvis et lavere niveau er tilstrækkeligt til at sikre en tilstrækkelig markedstillid, eller bør opjustere dette niveau, såfremt et højere niveau er nødvendigt for at sikre, at enheden efter foranstaltningerne i afviklingsplanen fortsat opfylder kravene til tilladelse i en passende periode, og at der bevares en tilstrækkelig markedstillid.

- (9a) I overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 bør Afviklingsinstansen undersøge investorgrundlaget for det individuelle instituts MREL-instrumenter. Hvis en betydelig del af et instituts MREL ejes af private investorer, som muligvis ikke på en rimelig og fremtrædende måde har modtaget oplysninger om relevante risici, kan dette i sig selv udgøre en potentiel hindring for afvikling. Hvis en stor andel af et instituts MREL-instrumenter ejes af andre institutter, kan den systematiske karakter af en nedskrivning eller konvertering samtidig også udgøre en potentiel hindring for afvikling. Hvis Afviklingsinstansen konstaterer en sådan hindring for afvikling som følge af størrelsen og karakteren af et bestemt investorgrundlag, kan den henstille til et institut at afhjælpe denne hindring. Samtidig kan national ret altid begrænse salg og markedsføring af visse instrumenter til visse investorer.
- (10) For at forbedre deres afviklingsmuligheder bør Afviklingsinstansen være i stand til at pålægge G-SII'er et institutspecifikt MREL-krav ud over TLAC-minimumskravet fastlagt i forordning (EU) nr. 575/2013. Dette institutspecifikke MREL-krav bør pålægges, når TLAC-minimumskravet ikke er tilstrækkeligt til at absorbere tab og rekapitalisere et G-SII med den valgte afviklingsstrategi.

- (11) Ved fastsættelsen af MREL-niveauet bør Afviklingsinstansen tage hensyn til graden af et instituts systemiske betydning og de potentielle negative virkninger for den finansielle stabilitet, hvis det bliver nødlidende. Afviklingsinstansen bør tage hensyn til behovet for lige konkurrencevilkår mellem G-SII'er og andre sammenlignelige institutter med systemisk betydning i de deltagende medlemsstater. MREL-kravet til institutter, der ikke er identificeret som G-SII'er, men som har en systemisk betydning i deltagende medlemsstater, der er sammenlignelig med G-SII'ers systemiske betydning, bør således ikke afvige uforholdsmæssigt fra niveauet for og sammensætningen af det generelt fastsatte MREL-krav for G-SII'er.
- (12)
- (13) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 bør institutter, der kan betragtes som afviklingsenheder, kun omfattes af MREL-kravet på konsolideret afviklingskoncernniveau. Afviklingsenheder bør for at opfylde MREL-kravet således være forpligtet til at udstede nedskrivningsrelevante instrumenter og elementer til eksterne tredjepartskreditorer, som omfattes af bail-in, hvis afviklingsenheden afvikles.

- (14) Institutter, der ikke er afviklingsenheder, bør opfylde MREL-kravet på individuelt niveau. Disse institutters tabsabsorberings- og rekapitaliseringsbehov bør generelt dækkes af deres respektive afviklingsenheder gennem afviklingsenhedernes direkte eller indirekte erhvervelse af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver udstedt af disse institutter og nedskrivning eller konvertering af disse instrumenter til ejerskabsinstrumenter, når institutterne ikke længere er levedygtige. Det MREL-krav, der finder anvendelse på institutter, som ikke er afviklingsenheder, bør således anvendes sammen og i overensstemmelse med de krav, der finder anvendelse på afviklingsenheder. Det bør give Afviklingsinstansen mulighed for at afvikle en afviklingskoncern uden at afvikle visse af koncernens datterselskaber formelt, hvilket potentielt kan forstyrre markedet. Hvis både afviklingsenheden eller moderselskabet og dets datterselskaber er etableret i samme medlemsstat og er en del af samme afviklingskoncern, bør Afviklingsinstansen helt kunne undtage institutter, som ikke er afviklingsenheder, fra MREL-kravet eller tillade dem at opfylde MREL-kravet med sikkerhedsgarantier mellem moderselskabet og dets datterselskaber, som kan udløses, når tilsvarende tidsfrister som dem, der gælder for nedskrivningen eller konverteringen af nedskrivningsrelevante passiver, er opfyldt. Den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien bør være meget likvid og have en minimal markeds- og kreditrisiko.
- (15) Anvendelsen af MREL-kravet på institutter, som ikke er afviklingsenheder, bør være i overensstemmelse med den valgte afviklingsstrategi. Den bør navnlig ikke ændre ejerskabsforholdet mellem institutterne og afviklingskoncernen efter rekapitaliseringen af disse institutter.

- (15a) I henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 kan de kompetente myndigheder undtage kreditinstitutter, der er fast knyttet til et centralt organ, fra visse solvens- og likviditetskrav, når en række specifikke betingelser er opfyldt. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sådanne samarbejdsnetværk, bør Afviklingsinstansen også kunne undtage sådanne kreditinstitutter fra MREL-kravet på betingelser, der svarer til dem, der er angivet i forordning (EU) nr. 575/2013, når kreditinstitutterne og det centrale organ er etableret i samme medlemsstat, og behandle dem som én helhed, når den vurderer betingelserne for afvikling. Efterlevelse af det eksterne MREL-krav for afviklingskoncernen som helhed kan sikres på forskellige måder afhængig af egenskaberne for den enkelte koncerns solidaritetsmekanisme, enten ved kun at medregne det centrale organs nedskrivningsrelevante passiver eller ved at medregne nedskrivningsrelevante passiver for nogle eller alle enhederne i netværket.
- (16) Enhver overtrædelse af TLAC-minimumskravet og MREL-kravet bør håndteres og afhjælpes på passende vis af de kompetente myndigheder, afviklingsmyndighederne og Afviklingsinstansen. Da manglende opfyldelse af disse krav kan udgøre en hindring for et instituts eller en koncerns afvikling, bør de eksisterende procedurer til at fjerne hindringer for afviklingen afkortes med henblik på en hurtig håndtering af eventuelle overtrædelser af disse krav. Afviklingsinstansen bør ligeledes have beføjelse til at pålægge institutterne at forbyde visse udlodninger, ændre nedskrivningsrelevante instrumenters og posters løbetidsprofiler og at udarbejde og gennemføre planer for genoprettelse af disse krav.
- (17) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i chartret, navnlig ejendomsretten og friheden til at drive egen virksomhed, og den skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

- (18) Målene for denne forordning, nemlig at fastsætte ensartede regler med henblik på EU-regelsættet for genopretning og afvikling, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage denne forordning i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) For at sikre en tilstrækkelig frist for anvendelsen af denne forordning bør den anvendes 18 måneder efter dens ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 806/2014

1. *Artikel 3, stk. 1, ændres således:*

a) Følgende numre indsættes:

"24a) "afviklingsenhed": en enhed, der er etableret i en deltagende medlemsstat, og som er identificeret af Afviklingsinstansen i henhold til artikel 8 som en enhed, der er omfattet af afviklingsforanstaltningerne i handlingsplanen

24b) "afviklingskoncern":

a) en afviklingsenhed og dens datterselskaber, der ikke:

i) selv er afviklingsenheder eller

ii) datterselskaber af andre afviklingsenheder eller

iii) enheder, der er etableret i et tredjeland, og som ikke indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen, og deres datterselskaber

b) kreditinstitutter, der er knyttet til et centralt organ, det centrale organ og alle institutter under det centrale organs kontrol, når en af disse enheder er en afviklingsenhed.

24c) "globalt systemisk vigtigt institut" (G-SII): et G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 132), i forordning (EU) nr. 575/2013".

b) I nr. 48) og 49), artikel 20, stk. 5, litra d), artikel 27, stk. 1, 4, 5, 6, 7 og 13, erstattes "nedskrivningsrelevante passiver" med "passiver, der kan være omfattet af bail-in".

c) Følgende indsættes som nr. 49a):

"49a) "nedskrivningsrelevante passiver": passiver, der kan være omfattet af bail-in og opfylder betingelserne i artikel 12c eller artikel 12h, stk. 3, litra a)."

2. Artikel 7, stk. 3, litra d), affattes således:

"d) fastlægge niveauet for minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 12-12k."

3. Artikel 8 ændres som følger:

a) Stk. 5 affattes således:

"5. I afviklingsplanen opstilles der modeller for, hvordan de i denne forordning omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på de i stk. 1 omhandlede enheder."

b) Stk. 6, første og andet afsnit, affattes således:

"Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingsforanstaltninger, som Afviklingsinstansen kan træffe, hvis en i stk. 1 omhandlet enhed opfylder betingelserne for afvikling.

Oplysningerne i stk. 9, litra a), videregives til den pågældende enhed."

c) Stk. 9, litra o) og p), affattes således:

"o) kravene i artikel 12g og 12h og en frist for opnåelse af dette niveau, hvor det er relevant

"p) såfremt Afviklingsinstansen anvender artikel 12c, stk. 3, en frist for afviklingsenhedens overholdelse".

c1) I artikel 8, stk. 9, tilføjes følgende afsnit:

"Ved fastsættelse af fristerne i første afsnit, litra o) og p), skal afviklingsplanen sikre, at de pågældende frister er passende, og tage hensyn til:

a) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen

b) begrænset adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver

c) afhængighed af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i artikel 12g."

d) Stk. 10 affattes således:

"10. Koncernafviklingsplaner skal indeholde en plan for afvikling af den i stk. 1 omhandlede koncern, der er ledet af EU-moderselskabet, som er etableret i en deltagende medlemsstat, og skal angive de foranstaltninger, der skal træffes for så vidt angår:

a) EU-moderselskabet

b) de datterselskaber, der tilhører koncernen og er etableret i Unionen

c) de enheder, som er omhandlet i artikel 2, litra b), og

d) med forbehold af artikel 33 de datterselskaber, der tilhører koncernen og er etableret uden for Unionen.

I overensstemmelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal afviklingsplanen angive følgende for hver koncern:

a) afviklingsenhederne

b) afviklingskoncernerne."

e) Stk. 11, litra a) og b), affattes således:

"a) fastlægge de afviklingsforanstaltninger, der skal træffes over for en afviklingsenhed i de i stk. 6 omhandlede scenarier, og konsekvenserne af disse foranstaltninger for andre koncernenheder, moderselskabet og datterinstitutter som omhandlet i stk. 1

a1) hvis en koncern som omhandlet i stk. 1 omfatter mere end en afviklingskoncern, fastlægge de afviklingsforanstaltninger, der skal træffes over for de enkelte afviklingskoncerners afviklingsenheder, og konsekvenserne af disse foranstaltninger for begge af følgende:

i) andre koncernenheder, der tilhører den samme afviklingsgruppe

ii) andre afviklingskoncerner

b) undersøge, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne og afviklingsbeføjelserne kan anvendes på afviklingsenheder, der er etableret i Unionen, og udøves på en koordineret måde, herunder ved foranstaltninger med henblik på at befordre tredjeparts opkøb af hele koncernen, af særlige forretningsområder eller aktiviteter, der varetages af en række koncernenheder, eller af individuelle koncernenheder eller afviklingskoncerner, og at afdække potentielle hindringer for en koordineret afvikling".

f) I stk. 12 indsættes følgende afsnit:

"Afviklingsplanen revideres i det relevante omfang efter gennemførelse af afviklingsforanstaltninger eller udøvelse af beføjelserne i artikel 21.

Ved fastsættelse af fristerne i artikel 8, stk. 9, litra o) og p), tager Afviklingsinstansen hensyn til fristen for at opfylde kravet i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU."

4. Artikel 10 ændres som følger:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at Afviklingsinstansen enten håndterer koncernenheder som led i almindelig insolvensbehandling eller afvikler dem ved at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser på afviklingsenheder, idet den så vidt muligt forhindrer, at det får betydelige negative konsekvenser for de finansielle systemer, herunder generel finansiell ustabilitet eller hændelser, der berører hele systemet, i de medlemsstater, i hvilke der er etableret koncernenheder, eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at videreførelsen af koncernenhedernes kritiske funktioner sikres, hvis de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis.

Afviklingsinstansen underretter rettidigt EBA, når en koncern anses for ikke at kunne afvikles.

Hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern, vurderer Afviklingsinstansen den enkelte afviklingskoncerns afviklingsmuligheder i henhold til denne artikel.

Den i første afsnit omhandlede vurdering foretages ud over vurderingen af hele koncernens afviklingsmuligheder."

b) I stk. 7 indsættes følgende afsnit:

"Afviklingsinstansen underretter EU-moderselskabet om sin vurdering af hindringen for en enheds eller koncerns afvikling, hvis denne hindring skyldes en situation, hvor:

- a) enheden på én gang opfylder det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), og artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men samtidig ikke opfylder det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og kravet i artikel 141a, stk. 1, litra d), i direktiv 2013/36/EU, eller
- b) enheden ikke opfylder kravene i artikel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller kravene i artikel 12d og 12e."

c) I stk. 9 indsættes følgende afsnit:

"Hvis hindringen for afvikling skyldes en situation som omhandlet i stk. 7, andet afsnit, forelægger EU-moderselskabet Afviklingsinstansen forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne den hindring, der er påpeget i overensstemmelse med første afsnit, senest to uger efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 7.

Tidsplanen for gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger skal tage hensyn til de årsager, der har ført til den pågældende hindring. Afviklingsinstansen vurderer efter høring af ECB og de kompetente myndigheder, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer, der er tale om."

- d) I stk. 11, litra i) og j), ændres "artikel 12" til "artikel 12g og 12h".
- e) I stk. 11 tilføjes følgende litraer:
- k) at pålægge en enhed at forelægge en plan for fornyet opfyldelse af artikel 12g og 12h, udtrykt som den samlede risikoeksponering beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvor det er relevant, i henhold til kravet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU eller med kravene i artikel 12g eller 12h udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål i artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - l) at pålægge en enhed at ændre løbetidsprofilen for kapitalgrundlagsinstrumenter efter at have opnået samtykke fra den kompetente myndighed og de nedskrivningsrelevante passiver i artikel 12c eller instrumenterne i artikel 12h, stk. 3, litra a) og b), for at sikre fortsat overholdelse af artikel 12g og 12h."

4a. Efter artikel 10 indsættes en ny artikel 10a:

"Artikel 10a

Beføjelse til at forbyde visse udlodninger

1. Hvis en enhed samtidig opfylder det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), og artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men ikke opfylder det kombinerede bufferkrav defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU og samtidig

i) de krav, der er omhandlet i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og

ii) de krav, der er omhandlet i artikel 12d og 12e

ved beregning i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra a), har

Afviklingsinstansen i overensstemmelse med betingelserne i stk. 2 og 3 beføjelse til at forbyde, at en enhed udlodder mere end det maksimale udlodningsbeløb vedrørende minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (M-MUB) beregnet i overensstemmelse med stk. 4 ved en af følgende handlinger:

- a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital
- b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor enheden ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav
- c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Hvis enheden befinder sig i den situation, der er omhandlet i første afsnit, skal den straks underrette Afviklingsinstansen om overtrædelsen.

2. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, vurderer Afviklingsinstansen efter høring af den kompetente myndighed uden unødvendig forsinkelse, om den skal udøve den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til følgende elementer:

- a) årsagen til overtrædelsen og dennes varighed og omfang samt dens konsekvenser for afviklingsmulighederne
- b) udviklingen i enhedens finansielle situation og sandsynligheden for, at den inden for en overskuelig fremtid opfylder betingelsen i artikel 18, stk. 1, litra a)
- c) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse af kravene anført i stk. 1 inden for en rimelig tidsramme
- d) hvis enheden ikke er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 12c eller artikel 12h, stk. 3, hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse
- e) om udøvelse af beføjelsen omhandlet i stk. 1 udgør det mest passende og rimelige middel til at afhjælpe enhedens situation på grundlag af dens potentielle indvirkning på både finansieringsbetingelserne og afviklingsmulighederne for den pågældende enhed.

Afviklingsinstansen gentager sin vurdering af, hvorvidt den skal udøve beføjelsen i stk. 1, mindst en gang om måneden i hele overtrædelsesperioden, så længe enheden fortsat er i den situation, der er omhandlet i stk. 1.

3. Hvis Afviklingsinstansen vurderer, at enheden stadig befinder sig i den situation, der er omhandlet i stk. 1, seks måneder efter en sådan situation er blevet meddelt, udøver Afviklingsinstansen efter høring af den kompetente myndighed den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, undtagen hvis Afviklingsinstansen vurderer, at mindst to af følgende betingelser er opfyldt:

- i) overtrædelsen skyldes en alvorlig forstyrrelse af de finansielle markeders funktion, hvilket fører til omfattende spændinger i flere segmenter af de finansielle markeder
- ii) den forstyrrelse, der er omhandlet i litra i), resulterer ikke alene i øget prisvolatilitet i enhedens kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter eller øgede omkostninger for enheden, men fører også til en fuldstændig eller delvis lukning af markederne, hvilket forhindrer enheden i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter på markederne
- iii) den lukning af markederne, der er nævnt i litra ii), gælder ikke blot for den berørte enhed, men også for flere andre enheder
- iv) den forstyrrelse, der er omhandlet i litra i), forhindrer den berørte enhed i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et tilstrækkeligt stort omfang til at afhjælpe overtrædelsen
- v) en udøvelse af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, fører til negative afsmittende virkninger for en del af banksektoren, som kan underminere den finansielle stabilitet.

Hvis den undtagelse, der er nævnt i det foregående afsnit, anvendes, underretter Afviklingsinstansen den kompetente myndighed om sin afgørelse og redegør skriftligt for sin vurdering.

Afviklingsinstansen foretager vurderingen af betingelserne i det foregående afsnit hver måned for at vurdere, om undtagelsen kan finde anvendelse.

4. M-MUB beregnes ved at multiplicere den sum, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 6. M-MUB reduceres som følge af enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) eller c).

5. Den sum, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

- a) foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udlodning af overskud eller betalinger i forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), b) eller c)

plus

- b) det overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udlodning af overskud eller betalinger i forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), b) eller c)

minus

- c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i litra a) og b), blev tilbageholdt.

6. Faktoren bestemmes som følger:

- a) hvis den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til artikel 12d og 12e, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. den laveste) kvartil, er faktoren 0
- b) hvis den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til artikel 12d og 12e, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2
- c) hvis den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til artikel 12d og 12e, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4
- d) hvis den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i henhold til artikel 12d og 12e, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. den højeste) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" angiver den berørte kvartils ordenstal."

5. Artikel 12 i forordning (EU) nr. 806/2014 erstattes af følgende artikler:

"Artikel 12

Fastlæggelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Afviklingsinstansen fastlægger efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 12a-12i, uden at dette berører nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, som enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, når betingelserne for anvendelse af disse stykker er overholdt, til enhver tid skal overholde.

1a. Alle enheder og enheder, der indgår i koncerner, der er omhandlet i første afsnit, indberetter de i artikel 45i, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede oplysninger til den nationale afviklingsmyndighed i den deltagende medlemsstat, hvor de er etableret.

Den nationale afviklingsmyndighed fremsender hurtigst muligt de i første afsnit omhandlede oplysninger til Afviklingsinstansen.

2. De nationale afviklingsmyndigheder skal i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 9, efter høring af de kompetente myndigheder, fastlægge kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 12a-12i, uden at dette berører nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, som enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 3, til enhver tid skal overholde. I denne forbindelse finder proceduren i artikel 31 anvendelse.
3. Afviklingsinstansen foretager en fastlæggelse i henhold til stk. 1 parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplaner i henhold til artikel 8.
4. Afviklingsinstansen retter sin afgørelse om fastlæggelse til de nationale afviklingsmyndigheder. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med artikel 29. Afviklingsinstansen pålægger de nationale afviklingsmyndigheder at kontrollere og sikre, at institutter og moderselskaber opfylder de i nærværende artikels stk. 1 fastsatte krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.
5. Afviklingsinstansen underretter ECB og EBA om de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, den har fastlagt for hvert institut og moderselskab i henhold til stk. 1.
6. Med henblik på at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af denne artikel udsteder Afviklingsinstansen retningslinjer og sender instrukser til de nationale afviklingsmyndigheder vedrørende specifikke enheder eller koncerner.

Artikel 12a

Anvendelse og beregning af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder sikrer, at de i artikel 12, stk. 1 og 2, omhandlede enheder til enhver tid opfylder kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis det kræves i henhold til og i overensstemmelse med artikel 12a-12i.
2. Det i stk. 1 omhandlede krav beregnes efter artikel 12d, stk. 3 eller 4, alt efter hvad der er relevant, som kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, udtrykt som en procentdel af:
 - a) den samlede risikoeksponering for den relevante enhed som omhandlet i stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og
 - b) det samlede eksponeringsmål for den relevante enhed som omhandlet i stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429a, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 12b

Undtagelse fra minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Uanset artikel 12a skal Afviklingsinstansen undtage realkreditinstitutter, som finansieres med dækkede obligationer, og som i overensstemmelse med national ret ikke må modtage indskud, fra kravet i artikel 12a, stk. 1, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) disse institutter vil blive likvideret ved hjælp af nationale insolvensprocedurer eller andre typer af procedurer, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, 40 eller 42 i direktiv 2014/59/EU, og som gælder for disse institutter, og
 - b) disse nationale insolvensprocedurer eller andre typer af procedurer vil sikre, at disse institutters kreditorer, herunder indehavere af dækkede obligationer, hvor det er relevant, vil bære tabet på en måde, som er i overensstemmelse med afviklingsmålene.
2. Institutter, der er undtaget fra kravet fastsat i artikel 12, stk. 1, er ikke omfattet af konsolideringen som omhandlet i artikel 12g, stk. 1.

Artikel 12c

Nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder

1. Nedskrivningsrelevante passiver indgår kun i afviklingsenheders kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis de opfylder betingelserne fastsat i artikel 72a med undtagelse af artikel 72b, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Når der i denne forordning henvises til kravene i artikel 92a eller 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, består nedskrivningsrelevante passiver i forbindelse med disse artikler, jf. dog første afsnit, af nedskrivningsrelevante passiver som defineret i artikel 72k i forordning (EU) nr. 575/2013 og fastlagt i overensstemmelse med anden del, afsnit I, kapitel 5a, i nævnte forordning.

2. Uanset artikel 72a, stk. 2, litra l), i forordning (EU) nr. 575/2013 indgår passiver hidrørende fra gældsinstrumenter, der har derivategenskaber, såsom strukturerede obligationer, kun i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) Hovedstolen af passivbeløbet hidrørende fra gældsinstrumentet kendes inden udstedelsestidspunktet, er fast eller stigende og påvirkes ikke af en derivategenskab, eller gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der angiver størrelsen på fordringen i tilfælde af afvikling.
- b) Positionen af det passiv, der hidrører fra gældsinstrumentet eller det indbyggede derivat, kan værdiansættes dagligt med udgangspunkt i et aktivt likvidt marked for køb og salg for et ækvivalent instrument uden kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 104 og 105 i forordning (EU) nr. 575/2013,

eller gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der angiver størrelsen af fordringen i tilfælde af afvikling.

- c) Gældsinstrumentet, herunder dets derivategenskab, er ikke omfattet af en nettingaftale, og dets værdiansættelse er ikke omfattet af artikel 49, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU.

De i første afsnit omhandlede passiver indgår kun i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver med et beløb svarende til det, der er omhandlet i første afsnit, litra a).

2a. Passiver udstedt af et datterselskab, der er etableret i den deltagende medlemsstat, og som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en eksisterende aktionær, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, skal medregnes i afviklingsenhedernes kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) de er udstedt i overensstemmelse med artikel 12h, stk. 3, litra a)
- b) anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i forbindelse med disse passiver i henhold til artikel 21 berører ikke afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet
- c) de overstiger ikke et beløb, der beregnes ved at trække det i nr. i) omhandlede beløb fra det i nr. ii) omhandlede beløb:
 - i) summen af de passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, og det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 12h, stk. 3, litra b)
 - ii) det krævede beløb i overensstemmelse med artikel 12h, stk. 1.

3. Med forbehold af minimumskravet i artikel 12d, stk. 3a, og artikel 12e, stk. 1, litra a) sikrer afviklingsinstansen på eget initiativ efter høring af den nationale afviklingsmyndighed eller efter forslag fra en national afviklingsmyndighed, at en del af kravet omhandlet i artikel 12g svarende til 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 3a og 3b, med kapitalgrundlag og instrumenter, som opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning. Afviklingsinstansen kan efter anmodning fra en afviklingsenhed tillade, at et niveau, der er lavere end 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, men højere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af formlen $(1-X1/X2) \times 8 \%$ af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 3a og 3b, med kapitalgrundlag og instrumenter, som opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning, forudsat at betingelserne i artikel 72b, stk. 3, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, og under overholdelse af grænsen for andelen af den mulige reduktion i henhold til artikel 72b, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013:

$X1 = 3,5 \%$ af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

$X2 =$ det beløb, der fremkommer af summen af i) 18 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og ii) det krav, der er omhandlet i artikel 128, nr. 6, i direktiv 2013/36/EU.

4. For afviklingsenheder, der hverken er G-SII'er eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 3a og 3b, kan Afviklingsinstansen på eget initiativ efter høring af den nationale afviklingsmyndighed eller efter forslag fra en national afviklingsmyndighed beslutte, at en del af kravet omhandlet i artikel 12g på op til 8 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, eller den formel, der er omhandlet i stk. 6, alt efter hvad der er højest, skal opfyldes med kapitalgrundlag og instrumenter, som opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) de ikkeefterstillede passiver, der er omhandlet i stk. 1 og 2, har samme prioritet i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens som visse passiver, der er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 27, stk. 3 eller 5
- b) risiko for, at kreditorer med fordringer knyttet til disse passiver som følge af en planlagt anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på ikkeefterstillede passiver, som ikke er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 27, stk. 3 eller 5, lider større tab, end de ville have gjort ved likvidation under almindelig insolvensbehandling

- c) størrelsen af de efterstillede passiver overstiger ikke det beløb, der er nødvendigt for at sikre, at de i litra b) omhandlede kreditorer ikke lider tab, der er større end de tab, som de ville have lidt ved likvidation under almindelig insolvensbehandling.

Når Afviklingsinstansen inden for en kategori af passiver, som omfatter nedskrivningsrelevante passiver, fastslår, at summen af de passiver, der med rimelig sandsynlighed kan forventes at blive udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 27, stk. 3, eller 5, beløber sig til mere end 10 % af den pågældende kategori, skal den vurdere den risiko, der er omhandlet i andet afsnit, litra b).

5. Med henblik på stk. 3 og 4 skal derivatpassiver medtages i de samlede passiver, forudsat at modparters nettingrettigheder anerkendes fuldt ud.

En enheds kapitalgrundlag, der anvendes til opfylde kravet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, kan opfylde kravet i stk. 3 og 4.

6. Uanset stk. 3 kan Afviklingsinstansen beslutte, at kravet omhandlet i artikel 12g skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 3a eller 3b, med instrumenter, som opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning, og enhedens kapitalgrundlag som følge af dens forpligtelse til at opfylde kravene i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 samt artikel 12d, stk. 3a, og artikel 12g ikke overstiger 8 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, eller det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af formlen $A \times 2 + B \times 2 + C$, alt efter hvad der er højest, hvor A, B og C er følgende beløb:

A = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 (søjle 1)

B = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU (søjle 2R)

C = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU (kombineret kapitalbufferkrav).

7. Afviklingsinstansen kan udøve den beføjelse, der er omhandlet i stk. 6, i forbindelse med afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 12d, stk. 3a eller 3b, og som opfylder en af betingelserne nedenfor, så længe antallet af identificerede afviklingsenheder ikke overstiger 30 % af alle afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 12d, stk. 3a eller 3b, og for hvilke Afviklingsinstansen fastsætter kravet i artikel 12g:

a) kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU afspejler, at afviklingsenheden, der er et G-SII eller er omfattet af artikel 12d, stk. 3a eller 3b, er blandt de 20 % mest risikobetonede institutter, for hvilke Afviklingsinstansen fastsætter kravet i artikel 12a, eller

b) der er i den forudgående vurdering af afviklingsmulighederne konstateret væsentlige hindringer for afvikling, og

i) der er ikke truffet afhjælpende foranstaltninger efter udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 11, i den tidsplan, som kræves af afviklingsmyndigheden, eller

ii) den konstaterede hindring kan ikke afhjælpes med nogen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 11, og udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 6, vil helt eller delvist kompensere for den væsentlige hindrings negative indvirkning på afviklingsmulighederne, eller

c) afviklingsmyndigheden finder, at enhedens foretrukne afviklingsstrategi i begrænset omfang er gennemførlig og troværdig under hensyntagen til enhedens størrelse, dens indbyrdes forbundethed, dens aktiviteters karakter, omfang, risiko og kompleksitet samt dens retlige status og aktionærstruktur.

For så vidt angår den grænse, der er omhandlet i første afsnit, runder afviklingsmyndigheden det tal, der fremkommer ved beregningen, op til nærmeste hele tal.

8. De beslutninger, der er omhandlet i stk. 4 og 6, træffes af Afviklingsinstansen i samråd med de kompetente myndigheder, herunder ECB.

Når Afviklingsinstansen træffer den i stk. 4 og 6 omhandlede beslutning, tager den også hensyn til:

- a) markededybden for instituttets instrumenter, der omhandlet i første afsnit, prisfastsættelsen af sådanne eksisterende instrumenter og den tid, der medgår til at gennemføre eventuelle transaktioner, som er nødvendige for overholdelse af den i første afsnit omhandlede beslutning
- b) størrelsen af de nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med en restløbetid på under et år fra datoen for beslutningen om anvendelse af kravet med henblik på at foretage kvantitative justeringer i kravet i første afsnit
- c) adgangen til og størrelsen af de instrumenter, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a, med undtagelse af artikel 72b, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) hvorvidt omfanget af passiver, som er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 27, stk. 3 eller 5, og som ved normal insolvensbehandling har samme rangorden eller er efterstillet de nedskrivningsrelevante passiver med højeste rangorden, er betydeligt sammenlignet med et instituts nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag.

Overstiger omfanget af udelukkede passiver i litra d) ikke 5 % af et instituts kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, betragtes det udelukkede omfang ikke som betydeligt. Om omfanget af udelukkede passiver er betydeligt over denne grænse, vurderes af Afviklingsinstansen
- e) enhedens forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil samt dens stabilitet og evne til at bidrage til økonomien
- f) mulige omstrukturingsomkostningers indvirkning på rekapitalisering af enheden.

Fastlæggelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav fastlægges af Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, på grundlag af følgende kriterier:

- a) behovet for at sikre, at afviklingskoncernen kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne, herunder i givet fald bail-in-værktøjet, på en måde, som opfylder afviklingsmålsætningerne
- b) behovet for i hensigtsmæssigt omfang at sikre, at afviklingsenhederne og deres datterselskaber, som er institutter, men ikke afviklingsenheder, har tilstrækkelige nedskrivningsrelevante passiver til, såfremt henholdsvis bail-in-værktøjet eller nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne anvendes på dem, at sikre, at tabene kan dækkes, og kapitalkravene eller i påkommende tilfælde gearingsgraden for de pågældende enheder kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt, for at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil de er meddelt tilladelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- c) behovet for at sikre, at afviklingsenheden, såfremt det ifølge afviklingsplanen forventes, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver kan udelukkes fra bail-in, jf. artikel 27, stk. 5, eller kan overføres til en modtager i deres helhed ved en delvis overførsel, har tilstrækkelige øvrige nedskrivningsrelevante passiver til at sikre, at tabene kan dækkes, og at afviklingsenhedens samlede kapitalprocent eller i påkommende tilfælde gearingsgrad kan genoprettes til det niveau, som er nødvendigt, for at den fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil det er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU

- d) enhedens størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil
- e) i hvilket omfang det forhold, at den relevante enhed er nødlidende, har negative virkninger for den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre institutter eller enheder på grund af enhedens indbyrdes forbundethed med andre institutter eller enheder eller med det finansielle system generelt.

2. Hvis afviklingsplanen omfatter iværksættelse af afviklingsforanstaltninger eller anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, skal det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav svare til et beløb, der er tilstrækkeligt til at sikre, at:

- a) de tab, som enheden forventes at lide, absorberes fuldt ud ("tabsabsorbering")
- b) afviklingsenheden og dens datterselskaber, som er institutter, men ikke afviklingsenheder, rekapitaliseres til det niveau, som er nødvendigt, for at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil de er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller tilsvarende lovgivning ("rekapitalisering").

Hvis enheden ifølge afviklingsplanen skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling eller andre tilsvarende nationale procedurer, vurderer Afviklingsinstansen, om det er begrundet at begrænse det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav for den pågældende enhed, så det ikke overstiger et beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab i henhold til første afsnit, litra a).

Afviklingsinstansen skal i sin vurdering navnlig evaluere den begrænsning, der er omhandlet i det foregående afsnit, for så vidt angår eventuelle konsekvenser for den finansielle stabilitet og risikoen for afsmitning på det finansielle system.

3. Det beløb, der henvises til i stk. 2, består for afviklingsenheder af følgende:

a) summen af:

i) de tab, der skal absorberes ved afvikling, og som svarer til kravene for afviklingsenheden, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, på konsolideret afviklingskoncernniveau

ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af sit samlede kapitalprocentkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og sit krav omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af afviklingsforanstaltninger

b) summen af:

i) de tab, der skal absorberes ved afvikling, og som svarer til afviklingsenhedens krav til gearingsgrad, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, på konsolideret afviklingskoncernniveau og

ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af kravet til gearingsgrad, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af afviklingsforanstaltninger.

Med henblik på artikel 12a, stk. 2, litra a), udtrykkes kravet i artikel 12a, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med litra a) divideret med den samlede risikoeksponering ("TREA").

Med henblik på artikel 12a, stk. 2, litra b), udtrykkes kravet i artikel 12a, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med litra b) divideret med eksponeringsmålet bag gearingsgraden.

Ved fastsættelse af det individuelle krav i første afsnit, litra b), tager Afviklingsinstansen højde for kravene i artikel 27, stk. 7.

Ved fastsættelsen af de rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i ovenstående afsnit, skal Afviklingsinstansen:

- a) anvende de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering eller eksponeringsværdi bag gearingsgraden justeret for eventuelle ændringer som følge af afviklingsforanstaltninger, der er planlagt i afviklingsplanen, og
- b) efter høring af ECB og de kompetente myndigheder ned- eller opjustere det beløb, som svarer til det gældende krav i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, med henblik på at fastlægge det krav, der skal være gældende for afviklingsenheden efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

Afviklingsinstansen skal være i stand til at øge kravet i litra a), nr. ii), i første afsnit med et passende beløb, der er nødvendigt for at sikre, at enheden efter afvikling bevarer en tilstrækkelig markedstillid i en passende periode på højst et år ("markedstillidsbuffer").

Hvis det foregående afsnit finder anvendelse, svarer markedstillidsbufferen til det kombinerede bufferkrav, der er omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, med undtagelse af kravet i litra a) i nævnte bestemmelse, der finder anvendelse efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne.

Dette beløb nedjusteres, hvis Afviklingsinstansen efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at det vil være muligt og troværdigt, at et lavere beløb er tilstrækkeligt til at bevare markedstilliden og sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgangen til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 76, stk. 3, og artikel 27, stk. 7, efter gennemførelsen af afviklingsstrategien. Dette beløb opjusteres, hvis Afviklingsinstansen efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at et højere niveau er nødvendigt for at bevare tilstrækkelig markedstillid og sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 76, stk. 3, og artikel 27, stk. 7, i en passende periode på højst et år.

3a. For afviklingsenheder, der ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 100 mia. EUR, skal det krav, der er omhandlet i stk. 3, mindst være lig med ("søjle 1-kravet til de bedste banker"):

- a) 13,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra a), og
- b) 5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra b).

Uanset artikel 12c skal afviklingsenheder, der er omhandlet i foregående afsnit, opfylde det krav, der er omhandlet i dette stykke, og som svarer til 13,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra a), og til 5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra b), med nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder alle de betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af stk. 3-5, artikel 72b, i nævnte forordning, passiver omhandlet i artikel 12c, stk. 2a, eller kapitalgrundlag.

3b. På anmodning af en afviklingsenheds nationale afviklingsmyndighed anvender Afviklingsinstansen minimumskravene i stk. 3a på afviklingsenheder, der ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver er mindre end 100 mia. EUR, og som den nationale afviklingsmyndighed vurderer med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis den bliver nødlidende.

Når den nationale afviklingsmyndighed træffer beslutning om at fremsætte en anmodning som omhandlet i foregående afsnit, tager den hensyn til:

- i) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen
- ii) begrænset adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver
- iii) afhængighed af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i artikel 45, stk. 1.

4. Det beløb, der henvises til i stk. 2, består for enheder, som ikke selv er afviklingsenheder, af følgende:

a) summen af:

i) de tab, der skal absorberes, og som svarer til kravene for enheden, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og

ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver enheden mulighed for fornyet opfyldelse af sit samlede kapitalprocentkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og sit krav omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 og afviklingen af afviklingskoncernen, eller

b) summen af:

i) de tab, der skal absorberes, og som svarer til enhedens krav til gearingsgrad, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og

ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver enheden mulighed for fornyet opfyldelse af sit krav til gearingsgrad, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 og efter afviklingen af afviklingskoncernen.

Med henblik på artikel 12a, stk. 2, litra a), udtrykkes kravet i artikel 12a, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med litra a) divideret med den samlede risikoeksponering ("TREA").

Med henblik på artikel 12a, stk. 2, litra b), udtrykkes kravet i artikel 12a, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med litra b) divideret med eksponeringsmålet bag gearingsgraden.

Ved fastsættelse af det individuelle krav i første afsnit, litra b), tager Afviklingsinstansen højde for kravene i artikel 27, stk. 7.

Ved fastsættelsen af de rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i ovenstående afsnit, skal Afviklingsinstansen:

- a) anvende de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering eller eksponeringsværdi bag gearingsgraden justeret for eventuelle ændringer som følge af foranstaltninger, der er planlagt i afviklingsplanen, og
- b) efter høring af ECB og de kompetente myndigheder ned- eller opjustere det beløb, der svarer til det gældende krav i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, med henblik på at fastlægge det krav, der skal være gældende for den relevante enhed efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver.

Afviklingsinstansen skal være i stand til at øge kravet i litra a), nr. ii), i første afsnit med et passende beløb, der er nødvendigt for at sikre, at enheden efter udøvelsen af beføjelsen til nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 fortsat opfylder betingelserne for tilladelse og bevarer en tilstrækkelig markedstillid i en passende periode på højst et år ("markedstillidsbuffer").

Hvis det foregående afsnit finder anvendelse, skal beløbet for markedstillidsbufferen svare til det kombinerede bufferkrav, der er omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU med undtagelse af kravet nævnt i litra a) i nævnte bestemmelse, der finder anvendelse efter udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 21, og efter afviklingen af afviklingskoncernen.

Dette beløb nedjusteres, hvis Afviklingsinstansen efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at det vil være muligt og troværdigt, at et lavere beløb er tilstrækkeligt til at sikre markedstillid og sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 76, stk. 3, og artikel 27, stk. 7, efter udøvelsen af beføjelserne i artikel 21 og afviklingen af afviklingskoncernen. Dette beløb opjusteres, hvis Afviklingsinstansen efter høring af den kompetente myndighed fastslår, at et højere niveau er nødvendigt for at bevare tilstrækkelig markedstillid og sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 76, stk. 3, og artikel 27, stk. 7, i en passende periode på højst et år.

5. Hvis Afviklingsinstansen forventer, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver med rimelig sandsynlighed helt eller delvist udelukkes fra bail-in, jf. artikel 27, stk. 5, eller overføres til en modtager i deres helhed ved en delvis overførsel, opfyldes det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav med andre nedskrivningsrelevante passiver, der er tilstrækkelige til at:

- a) dække de udelukkede passiver identificeret i overensstemmelse med artikel 27, stk. 5
- b) sikre, at de i stk. 2 omhandlede betingelser er opfyldt.

6. Afviklingsinstansens afgørelse om at pålægge et minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til denne artikel skal omfatte begrundelsen for afgørelsen, herunder en fuld vurdering af de elementer, der henvises til i stk. 2-5, og skal hurtigst muligt revideres for at afspejle eventuelle ændringer i omfanget af det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

7. I stk. 3 og 4 tolkes kapitalkrav i overensstemmelse med den kompetente myndigheds anvendelse af overgangsbestemmelserne i tiende del, afsnit I, kapitel 1, 2 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i de bestemmelser i den nationale lovgivning, i henhold til hvilke de beføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder ved nævnte forordning, udøves.

Artikel 12e

Fastlæggelse af minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder inden for G-SII'er og betydelige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er

1. Minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for en afviklingsenhed, som er et G-SII eller indgår i et G-SII, består af:

- a) de krav, der er omhandlet i artikel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- b) ethvert krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fastsat af Afviklingsinstansen for en specifik enhed i medfør af stk. 2, der opfyldes med passiver, som opfylder betingelserne i artikel 12c.

"1a. Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav for en enhed, der er omfattet af det krav, der er omhandlet i artikel 92b og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal bestå af følgende:

- a) de krav, der er omhandlet i artikel 92b og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- b) ethvert krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver fastsat af afviklingsmyndigheden i medfør af stk. 2, der opfyldes med passiver, som opfylder betingelserne i artikel 12h.

2. Afviklingsinstansen stiller kun krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 1a, litra b):
 - a) hvis kravet i stk. 1, litra a), og stk. 1a, litra a), ikke er tilstrækkeligt til at opfylde de fastsatte betingelser i artikel 12d, og
 - b) i et omfang, der sikrer, at betingelserne i artikel 12d er opfyldt.
3. Afviklingsinstansens afgørelse om at stille krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1, litra b), skal omfatte begrundelsen for afgørelsen, herunder en fuld vurdering af de elementer, der henvises til i stk. 2, og skal hurtigst muligt revideres for at afspejle eventuelle ændringer i omfanget af det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og som finder anvendelse på afviklingskoncernen.

Artikel 12g

Anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på afviklingsenheder

1. Afviklingsenhederne skal opfylde kravene fastsat i artikel 12c-12f på en konsolideret situation på afviklingskoncernniveau.
2. Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav til en afviklingsenhed, der er etableret i en deltagende medlemsstat på konsolideret afviklingskoncernniveau, fastlægges af Afviklingsinstansen efter høring af koncernafviklingsmyndigheden, såfremt denne er en anden end Afviklingsinstansen, og den konsoliderende tilsynsmyndighed baseret på de krav, der er fastsat i artikel 12c-12f, og ud fra, hvorvidt koncernens datterselskaber i tredjelande skal afvikles separat i henhold til afviklingsplanen.

3. For afviklingskoncerner som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 24b), litra b), beslutter Afviklingsinstansen, afhængigt af egenskaberne ved solidaritetsmekanismen og af den foretrukne afviklingsstrategi, hvordan afviklingsenheder i afviklingskoncernen skal opfylde kravene i artikel 12d, stk. 3 og 3a, for at sikre, at afviklingskoncernen som helhed opfylder kravene i stk. 1 og 2.

Artikel 12h

Anvendelse af kravet på enheder, som ikke selv er afviklingsenheder

1. Institutter, som er datterselskaber af en afviklingsenhed eller af en tredjelandsenhed og ikke selv er afviklingsenheder eller enheder, der ikke er omfattet af artikel 12g, stk. 3, skal opfylde kravene fastsat i artikel 12d-12f på individuel basis.

Afviklingsinstansen kan efter høring af de kompetente myndigheder og ECB beslutte at anvende kravet i nærværende artikel på en enhed som omhandlet i artikel 2, litra b), som er et datterselskab af en afviklingsenhed og ikke selv en afviklingsenhed.

Uanset første afsnit skal EU-moderselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder og er datterselskaber af tredjelandsenheder, opfylde kravene i artikel 12e-12g på en konsolideret situation.

For afviklingskoncerner, der identificeres i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 24b, litra b), skal kreditinstitutter, der er knyttet til en centralt organ, og et centralt organ, der ikke er afviklingsenheder, og kreditinstitutter, der er knyttet til et centralt organ, og et centralt organ, der er afviklingsenheder, men ikke omfattet af artikel 12g, stk. 3, opfylde kravene i artikel 12d på individuel basis.

Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav til en enhed som omhandlet i nærværende stykke skal fastlægges på grundlag af de krav, der er fastsat i artikel 12d.

2. Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, skal opfylde kriterierne i stk. 3.

3. Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav skal opfyldes med en eller flere af følgende:

a) passiver, der

i) udstedes til og købes af afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra den enhed, der er omfattet af denne artikel, eller af en eksisterende aktionær, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til artikel 21 ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet

ii) opfylder kriterierne i artikel 72a, bortset fra artikel 72b, stk. 2, litra b), c), k), l) og m), og stk. 3-5, i forordning (EU) nr. 575/2013

iii) ved normal insolvensbehandling har samme rangordning som kapitalgrundlagsinstrumenter eller er efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelsen i nr. i) og ikke er omfattet af kapitalgrundlagskrav.

iv) er genstand for nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til artikel 21, som er i overensstemmelse med afviklingskoncernens afviklingsstrategi, navnlig ved ikke at berøre afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet

v) købet af passiverne er ikke direkte eller indirekte finansieret af enheden, der er omfattet af denne artikel

vi) de bestemmelser, som regulerer passiverne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at passiverne bliver opkrævet, indfriet, genkøbt eller førtidsindfriet af afviklingsenheden på anden måde end i forbindelse med enhedens insolvens eller likvidation, og enheden tilkendegiver ikke dette på anden måde.

vii) de bestemmelser, som regulerer passiverne, giver ikke indehaveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med den af denne artikel omfattede enheds insolvens eller likvidation.

viii) størrelsen af de forfaldne udlodninger på passiverne vil ikke blive ændret på baggrund af kreditsituationen for den enhed, der er omfattet af denne artikel, eller dens moderselskab

b) kapitalgrundlagsinstrumenter, der

i) udstedes til og købes af enheder, der indgår i samme afviklingskoncern, eller

ii) udstedes til og købes af enheder, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til artikel 21 ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet.

4. Afviklingsinstansen kan tillade, at kravet bliver opfyldt fuldt ud eller delvist med en garanti fra afviklingsenheden, der opfylder følgende betingelser:

a) både datterselskabet og afviklingsenheden er etableret i den samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern

b) garantien stilles for et beløb, der som minimum svarer til beløbet af krav, som garantien træder i stedet for

- c) garantien udløses, når datterselskabet ikke kan indfri sin gæld eller andre forpligtelser, efterhånden som de forfalder, eller når der er blevet truffet en beslutning om datterselskabet i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, alt efter hvad der indtræffer først
- d) der stilles sikkerhed for garantien gennem en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/47/EF for mindst 50 % af beløbet
- e) den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien opfylder kravene i artikel 197 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvilket efter passende konservative haircuts er tilstrækkeligt til at dække det garanterede beløb fuldt ud
- f) den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien er ubehæftet og anvendes navnlig ikke som underliggende sikkerhedsstillelse for andre garantier
- g) sikkerhedsstillelsen har en effektiv løbetid, som opfylder den samme løbetidsbetingelse som i artikel 72c, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- h) der er ingen juridiske, reguleringsmæssige eller operationelle barrierer for overførslen af sikkerhedsstillelsen fra afviklingsenheden til det pågældende datterselskab, herunder når afviklingsforanstaltningen træffes over for afviklingsenheden. Efter anmodning fra Afviklingsinstansen forelægger afviklingsenheden en uafhængig skriftlig og begrundet juridisk udtalelse eller godtgør på anden tilfredsstillende vis, at der ingen juridiske, reguleringsmæssige eller operationelle barrierer er for overførslen af sikkerhedsstillelsen til det pågældende datterselskab.

Dispensation fra minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for enheder, som ikke selv er afviklingsenheder

1. Afviklingsinstansen kan dispensere helt fra anvendelsen af artikel 12h på et datterselskab af en afviklingsenhed, der er etableret i en deltagende medlemsstat, hvis:
 - a) både datterselskabet og afviklingsenheden er etableret i den samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
 - b) afviklingsenheden opfylder det krav, der er fastsat i artikel 12g
 - c) der ikke er nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for afviklingsenhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til datterselskabet, der er blevet truffet en beslutning om i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, navnlig når afviklingsforanstaltningen træffes over for afviklingsenheden.
2. Afviklingsinstansen kan dispensere helt fra anvendelsen af artikel 12h på et datterselskab af en afviklingsenhed, der er etableret i en deltagende medlemsstat, hvis:
 - a) både datterselskabet og dets moderselskab, der ikke er en afviklingsenhed, er etableret i den samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
 - b) moderselskabet opfylder kravet i artikel 12a, stk. 1, på delkonsolideret niveau
 - c) der ikke er nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til datterselskabet, der er blevet truffet en beslutning om i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, navnlig når afviklingsforanstaltningen træffes over for moderselskabet.

Artikel 12i1

Undtagelser for kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

1. Afviklingsinstansen kan i overensstemmelse med en deltagende medlemsstats nationale lovgivning undlade at anvende artikel 12g eller 12h på et eller flere kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Kreditinstitutterne og det centrale organ er underlagt samme kompetente myndighed med hensyn til tilsyn og er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern.
 - b) Det centrale organ og de tilknyttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilknyttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ.
 - c) Det centrale organs og samtlige tilknyttede institutters minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af institutternes konsoliderede regnskaber.
 - d) Det centrale organs ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilknyttede institutters ledelse, og
 - e) den relevante afviklingskoncern opfylder det krav, der er fastsat i artikel 12g, stk. 3, og
 - f) der er ikke nogen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem det centrale organ og de tilknyttede kreditinstitutter i tilfælde af afvikling.

Artikel 12j

Overtrædelser af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver samt overtrædelser af vejledningen

1. En enheds overtrædelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 12d eller 12e afhjælpes af Afviklingsinstansen og andre relevante myndigheder gennem mindst en af følgende:
 - a) beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 10
 - b) foranstaltninger i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EF
 - ba) beføjelse omhandlet i artikel 10a
 - c) foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 13
 - d) administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i henhold til artikel 110 og 111 i direktiv 2014/59/EU
 - e) en vurdering af, hvorvidt instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i overensstemmelse med artikel 18.
3. Afviklingsinstansen, afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater hører hinanden, når de udøver deres respektive beføjelser i henhold til stk. 1, litra a)-e).

Artikel 12k

Overgangsordninger og ordninger efter afvikling

1. Uanset artikel 12a, stk. 1, fastsætter Afviklingsinstansen en passende overgangsperiode for en enhed til at opfylde kravene i artikel 12g eller 12h, eller et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant. Fristen for at opfylde kravene i artikel 12g eller 12h eller et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 3, 4 eller 6, er den 1. januar 2024.

Afviklingsmyndigheden fastsætter et mellemliggende målniveau for kravene i artikel 12g eller 12h eller for et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal opfylde den 1. januar 2022. Det mellemliggende mål sikrer som hovedregel en lineær opbygning af nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag hen imod opfyldelse af kravet.

Afviklingsinstansen kan fastsætte en overgangsperiode, der er længere end indtil den 1. januar 2024, hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt, på grundlag af kriterierne i stk. 4 og under hensyntagen til:

- a) udviklingen i enhedens finansielle situation
- b) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse af kravene i artikel 12g eller 12h eller af et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 3, 4 eller 6, inden for en rimelig tidsramme
- c) om enheden er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 12c eller artikel 12h, stk. 3, og hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse.

1a. Fristen for at opfylde de minimumskrav, der er omhandlet i artikel 12d, stk. 3a og 3b, er den 1. januar 2022.

1b. Minimumskravet i artikel 12d, stk. 3a og 3b, finder ikke anvendelse:

- a) i de tre år, der følger efter den dato, hvor afviklingsenheden begynder at være i den situation, der er omhandlet i artikel 12d, stk. 3a eller 3b
- b) i de to år, der følger efter den dato, hvor Afviklingsinstansen har anvendt bail-in-værktøjet
- c) i de to år, der følger efter den dato, hvor afviklingsmyndigheden har indført en anden foranstaltning iværksat af den private sektor, jf. artikel 18, stk. 1, litra b),, hvorved kapitalinstrumenter og andre passiver er blevet nedskrevet eller konverteret til egentlig kernekapital med henblik på at rekapitalisere afviklingsenheden uden anvendelse af afviklingsværktøjer.

- 2. Uanset artikel 12a, stk. 1, fastsætter afviklingsmyndighederne en passende overgangsperiode til at opfylde kravene i artikel 12g eller 12h eller af et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant, for en enhed, på hvilken der har været anvendt afviklingsværktøjer, eller hvis beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver har været udøvet.

3. Med henblik på stk. 1, 1a og 2 meddeler Afviklingsinstansen et planlagt MREL-krav til enheden for hver 12-månedersperiode i overgangsperioden for at lette en gradvis opbygning af enhedens tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Ved udløbet af overgangsperioden skal MREL-kravet svare til det beløb, der er fastsat i henhold til artikel 12d, stk. 3a eller 3b, artikel 12g, 12h eller artikel 12c, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant.
4. Ved fastsættelsen af overgangsperioder tager afviklingsmyndighederne hensyn til:
 - a) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen
 - b) adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver
 - c) afhængighed af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i artikel 12g.
5. Der er intet til hinder for, at Afviklingsinstansen efterfølgende ændrer enten overgangsperioden eller eventuelt planlagte MREL-krav som fastsat i henhold til stk. 3, jf. dog stk. 1."
6. Artikel 16 ændres som følger:
 - a) Stk. 2 affattes således:

"2. Afviklingsinstansen træffer en afviklingsforanstaltning over for et moderselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), hvis betingelserne som fastsat i artikel 18, stk. 1, er opfyldt."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Uanset om et moderselskab ikke opfylder betingelserne i artikel 18, stk. 1, kan Afviklingsinstansen træffe afgørelse om afviklingsforanstaltninger over for det pågældende moderselskab, hvis det er en afviklingsenhed, og hvis et eller flere af dets datterselskaber, der er institutter og ikke afviklingsenheder, opfylder betingelserne i artikel 18, stk. 1, og deres aktiver og passiver er af et sådant omfang, at deres sammenbrud udgør en trussel mod et institut eller koncernen som helhed, og afviklingsforanstaltninger over for det pågældende moderselskab er nødvendige for afviklingen af sådanne datterselskaber, der er institutter, eller for afviklingen af koncernen som helhed."

7. "Relevante kapitalinstrumenter" i artikel 18, stk. 1, litra b), erstattes med "relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver" som omhandlet i artikel 12h, stk. 3.

7a. Efter artikel 18, stk. 1, indsættes følgende stykke:

"1a. Afviklingsinstansen kan vedtage en afviklingsordning i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i forhold til et centralt organ og alle tilknyttede kreditinstitutter, når det centrale organ og de tilknyttede kreditinstitutter som helhed opfylder betingelserne i artikel 18, stk. 1, første afsnit, litra a)-c)."

8. Artikel 20, stk. 5, litra c), affattes således:

"c) hvis beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21, stk. 7, anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af annulleringen eller udvandingen af ejerskabsinstrumenter og omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver".

9. Artikel 21 ændres som følger:

a) Overskriften affattes således:

"Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver".

b) "kapitalinstrumenter" i stk. 1, første punktum, erstattes med "kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver".

c) "kapitalinstrumenter" i stk. 1, litra b), erstattes med "kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver".

d) "kapitalinstrumenter" i stk. 3, litra b), erstattes med "kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver".

e) "kapitalinstrumenter" i stk. 8, andet afsnit, erstattes med "kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver".

f) Stk. 7 affattes således:

"7. Hvis en eller flere af de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt, beslutter Afviklingsinstansen, der handler efter proceduren som fastsat i artikel 18, om beføjelserne til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver skal udøves uafhængigt eller i overensstemmelse med proceduren i artikel 18 kombineret med en afviklingsforanstaltning.

Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingsforanstaltninger kan kun udøves i forbindelse med nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder betingelserne i artikel 12h, stk. 3, litra a), med undtagelse af betingelsen vedrørende passivernes restløbetid, og skal, når den udøves, overholde artikel 15, stk. 1, litra g). Efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingsforanstaltninger finder den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 16, og artikel 76, stk. 1, litra e), anvendelse.

Hvis relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver er erhvervet af afviklingsenheden indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, skal beføjelsen til at nedskrive eller konvertere udøves sammen med udøvelsen af samme beføjelse på moderselskabsniveau i den pågældende enhed eller efterfølgende moderselskaber, der ikke er afviklingsenheder, således at tabene reelt videregives til afviklingsenheden, og den pågældende enhed rekapitaliseres af denne.

Hvis der træffes en afviklingsforanstaltning over for en enhed, der er en afviklingsenhed, eller i særlige tilfælde som afvigelse fra afviklingsplanen over for en enhed, der ikke er en afviklingsenhed, skal det beløb, der reduceres, nedskrives eller konverteres i overensstemmelse med artikel 21, stk. 10, på niveauet for en sådan enhed, regnes med i de tærskelværdier i artikel 27, stk. 7, litra a), der gælder for den pågældende enhed."

g) I stk. 10 indsættes følgende litra:

"d) hovedstolen af nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7 nedskrives og/eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, i det omfang det er nødvendigt inden for de i artikel 14 fastsatte afviklingsmål eller inden for de relevante nedskrivningsrelevante passivers kapacitet, alt efter hvad der er lavest."

11. Artikel 27, stk. 3, litra f), affattes således:

"f) forpligtelser med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i overensstemmelse med direktiv 98/26/EF, eller deres deltagere og som følge af deltagelse i et sådant system eller over for tredjelandes CCP'er, der er anerkendt af ESMA."

12. I artikel 27, stk. 3, indsættes som litra h):

"h) forpligtelser over for enheder, der indgår i samme afviklingskoncern uden selv at være afviklingsenheder, uanset deres løbetid, undtagen når disse forpligtelser er efterstillet andre almindelige usikrede forpligtelser i henhold til den relevante nationale lovgivning i den deltagende medlemsstat, der fastsætter den prioritetsrækkefølge for fordringer, der anvendes på [datoen for denne forordnings anvendelse].

Når det foregående afsnit anvendes, vurderer Afviklingsinstansen, hvorvidt beløbet for instrumenter, der overholder artikel 12h, stk. 3, er tilstrækkeligt til at støtte gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi."

12a. I artikel 27, stk. 5, indsættes følgende afsnit efter sidste afsnit:

"Afviklingsinstansen vurderer nøje, om passiver over for institutter eller enheder, som indgår i samme afviklingskoncern uden selv at være afviklingsenheder, og som ikke udelukkes fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser i henhold til stk. 3, litra h), bør udelukkes eller delvis udelukkes i henhold til litra a)-d) for at sikre effektiv gennemførelse af afviklingsstrategien."

13. I artikel 31, stk. 2, ændres "artikel 45, stk. 9-13" til "artikel 45h".

Artikel 6

Ikrafttræden

1. Denne ændringsforordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Denne forordning anvendes senest 18 måneder efter datoen for dens ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand